

Několik doporučení pro komunikaci s rodiči našich žáků

1. Rodič, který do školy přichází, chce spolupracovat. Pouze rodič, který nepřijde, spolupracovat nechce. Někdy to sice dává najevo nevhodnou formou, ale přesto spolupracovat chce.
2. Rodiče (snad kromě těch, které své děti týrají) své děti vychovávají nejlépe, jak dokáží.
3. V případě našeho kritického pohledu na výchovné metody a hodnoty rodičů, nepoužíváme kritiku, ale spíše upozorňujeme na možnou budoucí nevýhodnost pro jejich dítě.
4. V komunikaci s rodiči jsme my ti „profesionálové“. My neseme větší díl odpovědnosti za to, jak se komunikace s rodičem vyvíjí.
5. V rozhovoru s rodiči žáků nesmíme zapomínat na ocenění za to, že za námi přišli. Stejně tak poukazujeme na význam sdělení, se kterým rodiče přicházejí.
6. Jelikož pravděpodobně sledujeme stejný cíl jako rodiče žáků, snažíme se hledat společná řešení a ptáme se na návrhy rodičů. Úkoly pro rodiče nejsou vhodné, spíše se ptáme na to, co by mohli rodiče v konkrétní problematice oblasti udělat či změnit.
7. Obecně se v komunikaci s rodičem snažíme vyhnout obecným, kritickým a nejasným sdělením. Používáme popis konkrétního chování, neodsuzujeme žáka ale konkrétní chování.
8. Rodiče informujeme nejen o nepříjemných věcech, neúspěších jejich dítěte a jeho problematickém chování, ale také o úspěších a pozitivních prvcích v jeho chování.
9. V situacích, kdy se rodič chová neférově (křičí, uráží nás a kritizuje), nepřecházíme do protiútoků. Místo toho můžeme poukázat na to, že je dobře, že za námi přišel a situaci chce řešit. Dále že vidíme, že ho to trápí a že potřebujeme znát souvislosti, abychom mohli nalézt společné řešení.
10. Rodič by měl znát pravidla, která ve škole platí, a rozumět jim. S tím souvisí i to, že by mělo být jasné, v jakých situacích, v jaké době a jak nás může kontaktovat. Z toho důvodu se osvědčují pravidelné konzultační hodiny vyučujících, ve kterých budeme mít dostatek času na rozhovor s rodičem.